

Sygn. akt IV KS 29/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. F.** ,
oskarżonego z art. 200 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 października 2020 r.,
skargi obrońcy oskarżonego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt VII Ka (...),
uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...)
i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddalić skargę;**
- 2. zwolnić oskarżonego A.F. od kosztów sądowych postępowania skargowego i poniesionymi w jego toku wydatkami obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

F. został oskarżony o to, że w dniu 1 listopada 2016 r. w B. doprowadził małoletnią poniżej lat 15 – K. S. , ur. 20.04.2009 r., do wykonania przez nią innej czynności seksualnej polegającej na tym, że zaprezentował wymienionej swojego członka oraz polecił wielokrotne dotykanie przez nią ręką jego członka co doprowadziło do jego pobudzenia seksualnego, tj. o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...), uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu występk.

Od tego wyroku apelację na niekorzyść A.F. wniósł prokurator, który podnosząc zarzuty obrazy przepisów postępowania mających istotny wpływ na treść orzeczenia (art. 7 k.p.k. i 410 k.p.k.) oraz błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mające wpływ na jego treść, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 24 czerwca 2020 r., sygn. akt VII Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok i sprawę A. F. przekazał Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł obrońca oskarżonego, który podniósł zarzut naruszenia art. 437 § 2 k.p.k., polegające na uchyleniu rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji w całości i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania bez powołania się wprost na podstawę prawną z art. 439 § 1 k.p.k. czy z art. 454 k.p.k., jak również bez powołania się na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, podczas gdy z uzasadnienia wyroku wynika, że jedyną przyczyną uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania ma pozostawać konieczność ponownej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co z kolei bez wątpienia nie stanowi przesłanki do wydania wyroku kasatoryjnego.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu autor skargi wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Skarga nie jest zasadna.

Zgodnie z art. 539a § 1 k.p.k. zakres kontroli dokonywanej przez Sąd Najwyższy po wniesieniu skargi na wyrok sądu odwoławczego, o którym mowa w art. 539a § 1 k.p.k., ogranicza się do zbadania, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy uchybienie daje podstawę do orzekania kasatoryjnego (*zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2018 r., I KZP 13/17, OSNKW 2018/3/23, LEX nr 2428783*). Jak wynika z treści art. 437 § 2 zd. II k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może

nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. wskazuje jednoznacznie, że podstawą wydania przez ten Sąd orzeczenia o charakterze kasatoryjnym było przekonanie tego Sądu o wadliwej – w świetle art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. – ocenie materiału dowodowego przez Sąd pierwszej instancji, która – jeżeli zostałaby dokonana z poszanowaniem zasad wynikających z ww. przepisów – to wówczas stanowiłaby podstawę do wydania wyroku skazującego. W świetle takiego rezultatu kontroli instancyjnej Sąd odwoławczy zwrócił uwagę na obowiązywanie w realiach procesowych rozpoznawanej sprawy reguły *ne peius* i wbrew temu, co podnosi obrońca oskarżonego, powołał podstawę prawną uzasadniającą wydane rozstrzygnięcie, dwukrotnie wskazując w uzasadnieniu swego wyroku na przepis art. 454 § 1 k.p.k. (pkt 3.1. oraz pkt 5.3.1.4.1.uzasadnienia). Nie doszło zatem do naruszenia art. 437 k.p.k.

Z tych względów, nie stwierdzając okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, zwalniając oskarżonego od kosztów sądowych postępowania skargowego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.